

Το μόνο «γαλάζιο» που θα δουν οι Τούρκοι: τον βυθό του Αιγαίου

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Η λέξη «ψυχαγωγία», σύμφωνα με μια νόστιμη παρετυμολογική ερμηνεία, παράγεται από τις λέξεις «ψύχος» και «αγωγός». Σωλήνας, δηλαδή, από τον οποίο διέρχεται, ψύχος, δροσιά. Διηγούνται ότι στην αρχαία Αθήνα, οι δούλοι, τα «δορυάλωτα ανδράποδα», οι αιχμάλωτοι πολέμου, όπως περιφρονητικώς τους ονόμαζαν, καταδικάζονταν διά βίου στα λατομεία και στην εξόρυξη μετάλλων.

Η μεταχείριση ήταν απάνθρωπη, ισοδυναμούσε με καταδίκη σε αργό θάνατο. Δούλευαν-κυριολεκτεί η λέξη-στα βάθη της γης, εν μέσω πνιγηρής, μολυσμένης ατμόσφαιρας. Η μόνη τους παρηγορία και αναψυχή ήταν οι ανάσες καθαρού, ψυχρού αέρα, που μετέφεραν σωλήνες, αγωγοί, οι οποίοι έφταναν ως την επιφάνεια.

Αυτοί οι «ψυχο-αγωγοί» ήταν η μόνη τους ευχαρίστηση. Από δω, κατά την, επαναλαμβάνω, παρετυμολογία, προήλθε η λέξη «ψυχαγωγία».

Τούτη την εποχή, που μας «εκύκλωσαν αι του βίου ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον», κατά την αειφεγγή εκκλησιαστική υμνωδία, ανασασμός και «ψυχαγωγία» είναι η ενασχόληση με την εθνική μας ιστορία.

Όπως σημειώνει ο Πολύβιος, στην αρχή της Ιστορίας του, αποκλειστικός προορισμός της, είναι ο φρονηματισμός αρχόντων και αρχομένων «διά το μηδεμίαν ετοιμοτέραν είναι τοις ανθρώποις

διόρθωσιν, της των προγεγενημένων πράξεων επιστήμης».

Δημήτρης Νατσιός

Τίποτε δεν διορθώνει ευκολότερα τους ανθρώπους, όσο η γνώση του παρελθόντος. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα μεγάλο μέρος της κακοδαιμονίας μας, των εθνικών συμφορών, οφείλεται στην έλλειψη ιστορικών γνώσεων, που αποτελούν μαθήματα πολύτιμα, διδάγματα αιώνια για την επιβίωσή μας, κυρίως γι' αυτούς που διαχειρίζονται, πολιτικούς και στρατιωτικούς, τις τύχες του έθνους.

Η ιστορία μας δεν είναι μόνο αγωγή της ψυχής, αλλά και ανάσα ελευθερίας και ηρωισμού, τώρα που ζούμε σχεδόν σαν τους αρχαίους δούλους, σε περιρρέουσα ατμόσφαιρα γεμάτη αναθυμιάσεις. Και αναφέρομαι κυρίως στον εξ ανατολών κίνδυνο.

Μπορεί να ακούμε από τους πολιτικούς τον κοινότοπο καθησυχασμό πως η Τουρκία εξάγει τα εσωτερικά της προβλήματα και επιδίδεται σε κινήσεις αντιπερισπασμού της κοινής της γνώμης, όμως, ας μην εθελουτυφλούμε, ο κίνδυνος «να ανοίξει την πόρτα του τρελοκομείου», είναι υπαρκτός. Και το πεδίο όπου θα κριθούν τα πάντα είναι «το της θαλάσσης κράτος», το Αιγαίο.

Δεν περνά ημέρα που δεν θα εκτοξεύσει κάποιος μεμέτης παρακεντές ή ο ίδιος ο Ερντογάν, τις περί «γαλάζιας πατρίδας» ονειροφαντασιώσεις τους. Το γαλανόλευκο πέλαγός μας, το Αιγαίο, αυτό εποφθαλιμούν οι Τούρκοι, αυτό είναι το μαρμαρένιο αλώνι μας.

Η ιστορία μας διδάσκει ότι όσο είμαστε ισχυροί στην θάλασσα, ναυμαχώντας και κατατροπώνοντας τους εισβολείς, κερδίζουμε πολέμους. Θυμίζω την Σαλαμίνα, το αήττητο ναυτικό των Βυζαντινών με το υγρό ή ελληνικό πυρ, τους αθάνατους μπουρλοτιέρηδες του Εικοσιένα, τους ηρωικούς ναυμάχους των Βαλκανικών Πολέμων, την παρουσία του πολεμικού ναυτικού το Σαράντα στην Αδριατική.

Χωρίς το ναυτικό, το έθνος δεν θα μεγαλουργούσε και είναι αληθές ότι στάθηκε αήττητο και νικηφόρο σε όλες τις μεγάλες θαλασσινές αναμετρήσεις.

Διαβάζω τούτες τις ημέρες, και αγαλλιώ, για το ένδοξο πολεμικό μας ναυτικό κατά την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων, σε μια από τις πιο έγκυρες ιστορίες. Την «Πολιτική Ιστορία της Νεότερης Ελλάδος», του Σπ. Μαρκεζίνη. Εν όψει του πολέμου και διαπιστώνοντας η κυβέρνηση του Βενιζέλου την ανεπάρκεια του πολεμικού ναυτικού σε πλοία ή την παλαιότητα πολλών, προέβη στο εξής, «κατά την υστάτην ώραν».

Διαβάζω στην σελίδα 189, του 3ου τόμου: «Τότε ηγοράσθη παντός είδους αναγκαίον υλικόν, διετάχθη η εσπευσμένη παραλαβή των ναυπηγηθέντων εις Γερμανίαν αντιτορπιλικών “Νέα Γενιά” και “Κεραυνός”, χωρίς καν δοκιμάς και ηγοράσθησαν τέσσαρα έτοιμα αντιτορπιλικά από την Αγγλίαν, τα οποία είχαν ναυπηγηθή διά την Αργεντινήν.

Παρελήφθη επίσης και το υποβρύχιον “Δελφίς”, προτού συμπληρώση τας δοκιμάς του. Σημειωτέον

ότι και αυτά τα πυρομαχικά του “Αβέρωφ” μόνον την υστάτην ώραν παρελήφθησαν, δι’ αυτό και τα πρώτα του πραγματικά πυρά ήσαν εκείνα τα οποία εξετέλεσε κατά την ναυμαχίαν της Έλλης». Ακούμε αυτές τις ημέρες για εξοπλιστικά προγράμματα και φρεγάτες σε βάθος δεκαετίας.

Έχουμε τόσο χρόνο; Θα περιμένουν οι Τούρκοι να τις εντάξουμε στο πολεμικό ναυτικό και ύστερα θα μας επιτεθούν; Το τότε φτωχό και ανυπόληπτο διεθνώς κράτος της «αψόγου στάσεως», με αστραπιαίες κινήσεις, αγόρασε και έστησε απέναντι από τον τουρκικό στόλο, αξιόμαχα αντιτορπιλικά.

Χάρης σ’ αυτά τρύπωσαν οι Τούρκοι στα Δαρδανέλια και δεν ξαναφάνηκαν από τότε μέχρι σήμερα που αλωνίζουν ανενόχλητοι.

Να σημειώσουμε ακόμη ότι παρ’ όλες αυτές τις αγορές οι Τούρκοι υπερείχαν και σε εκτόπισμα και σε πυροβολικό. Υστερούσαν όμως σε κάτι άλλο, πολύ πιο σημαντικό. Στο ανθρώπινο... εκτόπισμα. Πάνω στα ελληνικά καράβια πολεμούσε η ναυτοσύνη του ’21, με πρώτο και καλύτερο τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη.

Κατέλαβε την Τένεδο, διαβάζουμε, και περίμενε τους Τούρκους. Μάλιστα έστειλε και τηλεγράφημα στον υπουργό τους, των Ναυτικών, γράφοντάς του «σας περιμένουμε» και αν δεν έχουν καύσιμα είναι έτοιμος να τους τα παραχωρήσει.

Μόνος του ο «Αβέρωφ», χάρις στην λεβεντιά και την τόλμη του Κουντουριώτη, κυνηγούσε όλο τον εχθρικό στόλο και όπως γράφει ο κυβερνήτης του Σ. Δούσμανης: «Ο “Αβέρωφ” κατά την διάρκεια όλην της διώξεως ταύτης μου έκαμνε εντύπωσιν μαντρόσκυλου, γαυγίζοντας διαρκώς και τρέχοντας πότε μεν προς τα εδώ, πότε δε προς τα εκεί, διά να αναγκάση τα πρόβατα να εισέλθουν εις την στάνην». (σελ. 194).

Πρόβατα «λυκόσχημα», ας μου επιτραπεί ο νεολογισμός, έχουμε και σήμερα απέναντί μας, που επιτίθενται σε χώρες διαλυμένες (Συρία, Λιβύη), έτοιμα για κάθε παλιανθρωπιά και ατιμία. Ουδείς αμφιβάλλει για την ικανότητα του πολεμικού μας ναυτικού.

Το μόνο γαλάζιο που θα δουν οι Τούρκοι είναι ο βυθός του Αιγαίου, όπου θα αναπαύονται τα κουφάρια του στόλου τους. Αυτό είναι σίγουρο. Το μοναδικό μας πρόβλημα είναι η δειλόκαρδη και υποχωρητική πολιτική ηγεσία, οι μοσχοαναθρεμμένοι κολεγιόπαιδες που κυβερνούν ή κυβερνούσαν την πατρίδα.

Ποιος το περίμενε ότι χωρίς ντουφεκιά θα βρίσκονταν «ελληνική» κυβέρνηση να προδώσει την Μακεδονία, γεγονός που στάθηκε η αφορμή να αποθρασυνθούν οι Τούρκοι, γιατί αντιλήφθηκαν ότι έχουν να κάνουν με προδότες και νενέκους.

Την εποχή εκείνη η ηγεσία στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Ο Βενιζέλος ξεπροβοδούσε τον στόλο, λέγοντας στους ναύτες και αξιωματικούς: « Η πατρίς αξιού από υμάς, όχι απλώς να αποθάνητε υπέρ αυτής. Αυτό θα ήτο το ολιγώτερον. Αξιού να νικήσετε».

Ο τότε βασιλιάς Γεώργιος, με πολύ συγκίνηση θα περατώσει τον λόγο του, κραυγάζοντας «Ο Θεός είναι μαζί μας. Ζήτω το ελληνικόν ναυτικόν. Ζήτω το έθνος».

Πότε ανέφερε την λέξη «έθνος» πρωθυπουργός της Ελλάδος τα τελευταία χρόνια; Για την δε κ. Πρόεδρο η λέξη μυρίζει εθνικισμό.

Να κλείσω με τον ήρωα Κουντουριώτη. Πριν αρχίσει η ναυμαχία της Έλλης επισκέφθηκε όλους τους πύργους, για να εμπυνώσει τους πυροβολητές και τους ναύτες με τούτα τα αθάνατα λόγια: «Πίστη

στον Θεό, πίστη στο Έθνος, πίστη στη Νίκη! Πρέπει να φανούμε αντάξιοι των προγόνων μας».

22.04.2021

Πηγή: [Μαχητής](#)